



ISSN: 2636-848X


DOI: 10.46385/tsbd.1051798

**Türk Spor Bilimleri  
Dergisi**  
*Türk Spor Bil Derg*

Cilt 5, Sayı 1  
Mart 2022, 38-48

**The Journal of Turkish  
Sport Sciences**  
*J Turk Sport Sci*

Volume 5, Issue 1  
March 2022, 38-48

 **Hacer Özge BAYDAR-  
ARICAN**

Gazi Üniversitesi  
Spor Bilimleri Fakültesi

Sorumlu Yazar: H.Ö. Baydar-  
Arıcan  
e-mail: ozgebaydar@gazi.edu.tr

Geliş Tarihi: 31.12.2021  
Kabul Tarihi: 19.03.2022

**ORJİNAL ARAŞTIRMA**  
**ORIGINAL RESEARCH**

## Sporcu-Sedanter Öğrencilerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğiliminin Dijital Okuryazarlık Düzeyine Etkisi ve Bazı Değişkenler Bakımından İncelenmesi

### Özet

21. yüzyıl dijital çağında pek çok alanda olduğu gibi eğitim öğretim faaliyetlerinin teknoloji tabanlı ilerlemeleri takip ederek etkin bir biçimde sürdürülmesinde dijital okuryazarlık gelişmekte olan teknolojilere adaptasyon olarak ortaya çıkmaktadır. Yine bu çağda geçmiş dönemlere kıyasla bireyin yaşam süresinin daha uzun olması bilimsel, teknolojik ve sosyal kültürel değişimlerin büyük bir hızla gerçekleşmesi geçerli ve güvenilir bilginin değişmesi bugünün insanını sürekli öğrenme gereksinimi içine itmiş ve böylece yaşam boyu öğrenme eğilimi ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın temel amacı, Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenimini sürdüren sporcu ve sedanter öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlığa etkisinin incelenmesidir. Çalışmanın yan amacı sporcu ve sedanter öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimi ve dijital okuryazarlık düzeylerinin bazı değişkenler bakımından incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubu 2020-2021 eğitim-öğretim döneminde Ankara ilinde lisans düzeyinde ve spor bilimleri alanında eğitim veren bir yükseköğretim kurumunda öğrenimini sürdüren 195 katılımcıdan bir araya gelmektedir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak oluşturulmuştur. Araştırma verileri "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilim Ölçeği" ile "Dijital Okuryazarlık Ölçeği" kullanılarak elde edilmiştir. Veri analizleri SPSS 20.0 ve AMOS 16.0 yazılımları kullanılarak %5 yanılma düzeyinde gerçekleştirilmiştir. Veriler frekans analizi, Kolmogrov Smirnov testi, bağımsız gruplarda t-testi, TUKEY testi, Pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans ve yapısal eşitlik modeli analizlerinden faydalanılarak gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları değerlendirildiğinde, dijital okuryazarlık ölçeğinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı seviyede farklılık gösterdiği ortaya çıkarken ( $p<0,05$ ), yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediği bulgulanmıştır. Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğiliminin spor yapma durumuna göre anlamlı farklılık göstermediği saptanmıştır ( $p>0,05$ ). Dijital okuryazarlık düzeyinin internet kullanım sıklığına göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği ortaya çıkarken ( $p<0,05$ ), yaşam boyu öğrenme eğiliminin günlük internet kullanım durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediği bulgulanmıştır. Yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık üzerindeki etkisinin belirlenmesi amacıyla kurulan yapısal eşitlik modeline göre yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık üzerinde anlamlı düzeyde etkisinin olmadığı ortaya çıkmıştır ( $F=0,311$ ;  $p=0,734>0,05$ ;  $R^2=0,010$ ).

**Anahtar Kelimeler:** Dijital okuryazarlık, yaşam boyu öğrenme eğilimi, sporcu, sedanter, yapısal eşitlik modeli

## The Effect of Lifelong Learning Tendency of Athlete-Sedentary Students on the Level of Digital Literacy and Investigation of Some Variables

### Abstract

In the 21st century digital age, as in many areas, digital literacy emerges as an adaptation to developing technologies in the effective maintenance of education and training activities by following technology-based advances. Again, in this age, the fact that the life span of the individual is longer than the past periods, the rapid realization of scientific, technological and social cultural changes, the change of valid and reliable information has pushed today's people into a constant learning need, and thus a lifelong learning trend has emerged. The main scope of this study is to seek the effect of lifelong learning tendency on digital literacy of athletes and sedentary students studying at the Sport Sciences Faculty. The secondary purpose of the study is to examine the lifelong learning tendency and digital literacy levels of sportsman and sedentary students in terms of some variables. The study group consists of 195 participants who pursue their undergraduate study in the field of sports sciences in Ankara in the 2020-2021 academic year. The research was created by utilizing the relational survey model which is one of the quantitative research methods. The data collection was fulfilled with utilizing the "Lifelong Learning Tendency Scale" and the "Digital Literacy Scale". The collected data was analyzed with utilizing SPSS 20.0 and AMOS 16.0 software at 5% error level. The data were carried out utilizing frequency analysis, Kolmogrov Smirnov test, t-test for independent groups, TUKEY test, Pearson correlation analysis, one-way variance and structural equation model analysis. In the analysis results for gender variable, it was observed that the digital literacy scale differed significantly ( $p<0.05$ ), while the lifelong learning tendency scale did not differ significantly. Moreover, it was observed that digital literacy and lifelong learning tendency did not differ significantly according to the state of doing sports ( $p>0.05$ ). Furthermore, it was observed for daily internet usage variable that the level of digital literacy differed significantly ( $p<0.05$ ), while the tendency for lifelong learning did not differ significantly. According to the structural equation model established to observe the influence of lifelong learning disposition on digital literacy, it was observed that lifelong learning disposition did not have a significant influence on digital literacy ( $F=0.311$ ;  $p=0.734>0.05$ ;  $R^2=0.010$ ).

**Keywords:** Digital literacy, lifelong learning tendency, athlete, sedentary, structural equation model

## GİRİŞ

Günümüzde bilimsel, sosyo kültürel ve teknoloji merkezli gelişmelerin hızla ilerleyişi, dijital medya araçlarındaki çeşitliliğin farklı iletişim biçimleri yaratması bireyleri öğrenilen ve kullanılan bilgiyi sürekli yenileme gereksinimine yöneltmiştir. Bu süreç, bireyin ihtiyaç duyduğu bilgi ve becerilerin her gelişim düzeyinde birey tarafından öğrenilmesini gerekli kılarak yaşam boyu öğrenme becerilerinin gelişmesine imkân tanımıştır.

Yaşam boyu öğrenme bireyin tüm yaşam evrelerinde devam eden bir süreç olarak var olurken bireyin bu süreçte kişisel gelişimine katkıda bulunmak amacıyla edinmek istediği herhangi tutum, bilgi ve becerileri kazanmasına yönelik gerçekleştirilen faaliyetler ya da girişimler olarak ifade edilmektedir (Akkoyunlu, 2008; Laal ve Salamatı, 2012; Love, 2011). Yaşam boyu öğrenme kavramına ilişkin yapılan tanımlar yaşam boyu öğrenme kavramının herhangi bir konuda sadece bilgi ve beceriyi taşımaya değil, eş zamanda bu bilgi ve becerileri yenilemeyi de içermektedir. Bu bakış açısıyla yaşam boyu öğrenme bireyin hızla gelişen teknolojik ve bilimsel ilerlemelere karşı yaşam boyu kullanacağı bilgi ve becerilerin sürekli güncellenmesini ve böylece bireyin sosyal yaşama ve teknolojik araçları kullanıma uyum sağlayabilmesini ek iletişim becerilerinin güçlenmesini de etkin kılmaktadır (MEB, 2007).

Bilgiye olan ihtiyacın giderek artması bireylerin yaşam boyu öğrenme becerilerini geliştirmeyi zorunlu kılarken, bu becerilerin elde edilmesinde dijital okuryazarlık oldukça kritik bir önem oluşturmaktadır (Ersoy ve Yılmaz, 2010). Teknoloji merkezli ilerlemeler farklı pek çok alanda okuryazarlık becerilerinin gelişimine zemin oluşturmaktadır. Birey okuryazarlık becerisi kazandıkça edindiği bilgiyi sosyal yaşamında doğru bir biçimde kullanarak entelektüel bir birikim ile yaşamına yön verebilmektedir (Kane, 2017). Okuryazarlık becerilerinden biri olan dijital okuryazarlık, kavramsal olarak ilk kez 1997 yılında Paul Gilster'in kaleme aldığı kitapla ortaya çıkmıştır. Gilster'in kitabında dijital okuryazarlık, dijital platformda verilen bir bilgiyi farklı biçimlerde anlamlandırıp kullanabilme yetkinliği olarak açıklanmaktadır. İnternet ortamında bilgiye erişimde yeterlilikler dijital okuryazarlığın temelini oluşturmaktadır. Ek olarak bu yeterlilikler sadece internet ortamında doğru bilgiye erişimi değil aynı zamanda edinilen bilgi ile yorum ve çıkarım yapabilme becerilerini de içermektedir (Brown, 2020).

Bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yansiyabileceği alanlardan biri olarak dijital teknoloji dünyası ortaya çıkmaktadır. Dijital teknolojilerin çeşitli alanlarda kullanımı sürekli artış göstermekte ve yenilenmektedir. Bilginin hızla güncellenmesiyle bu yenilenen ve sürekli gelişen teknolojilere uyum sağlayabilmenin bireyler için oldukça önemli olduğu düşünülmektedir.

Doğru bilgiye ulaşmada teknolojinin uygun ve güvenli kullanımı da dijital okuryazarlık olarak ifade edilmektedir. Bireylerin teknolojik gelişmeleri takip etmeleri, internet kullanımı hakkında yeterli bilgi sahibi olmaları bireyleri doğru bilgiye erişime yönlendirmekte ve bu durum bireylerin dijital okuryazarlık düzeylerinin yüksek olmasına zemin oluşturmaktadır (Hague ve Payton, 2010). Etkili dijital okuryazarlık becerisi kazanan birey, internet ağı merkezli dijital korsanlığa, pek çok dijital suça karşı temkinli yaklaşım sergileyebilmekte, dijital teknolojileri doğru kullanma becerisi elde etmekte ve bununla ilgili fırsatları doğru değerlendirebilmektedir (Deye, 2015). İçinde bulunduğumuz yüzyılda bilimsel ve teknoloji merkezli gelişmeler devamlı yenilenen ve değişim gösteren bir yapıdadır. Bu nedenle yaşam boyu öğrenme eğilimi içinde olan bireylerin çağın gereklerine uyum sağlayabileceği düşünülmektedir. Bilgiye erişim, bilgiyi anlamlandırma, uygulamada kullanma ve bilgiden çıkarım yapabilme becerileri için okuryazarlık kavramına ihtiyaç duyulmaktadır. Dijital dünyanın bireyin hayatına yerleşmesiyle bilgiye ulaşma kolaylığı dijital okuryazarlığı ön plana çıkarmıştır.

Toplumsal yaşamda bireyin çağın gereklerine uyum sağlayabilme ve teknolojik becerileri etkin kullanabilme noktasında birtakım becerilere sahip olması beklenmektedir. Bu becerilere sahip olabilmek da bireyin öğrenme ve bilgi kapasitesini yenileyerek mümkün olabilmektedir. Günümüzde her alanda kullanılan teknolojinin eğitim öğretim faaliyetlerini gerçekleştirirmede gerekliliği açıklanmaya çalışılırken dijital teknolojinin aynı zamanda yaşam boyu öğrenmeye de katkı sağladığı anlaşılmaktadır. Bu çerçevede dijital

okuryazarlık yeterliliklerinin yaşam boyu öğrenme eğiliminden etkilendiği düşünülebilir. Bir diğer ifadeyle, dijital teknolojilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini etkilemede bir araç görevi üstlendiği ifade edilebilir (Karaman ve Karataş, 2009).

İlgili literatür değerlendirildiğinde dijital okuryazarlığa ek yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve dijital okuryazarlık ile ilgili farklı alanlarda ya da çalışma gruplarını çeşitli branş öğretmenlerinin, öğretmen adaylarının oluşturduğu pek çok çalışmanın gerçekleştirildiği fark edilmektedir (Borthwick ve Hansen, 2017; Boyacı, 2019; Çam ve Kiyici, 2017; Dedebe, 2020; Falloon, 2020; Yontar, 2019; Watt, 2019). Diğer taraftan, yine literatür incelendiğinde yükseköğretim kademesinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin dijital okuryazarlık üzerindeki yordayıcı etkisini inceleyen bir çalışmaya rastlanmamış fakat yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve bilgi okuryazarlığı, dijital okuryazarlığa ilişkin literatür taraması çalışmaları fark edilmiş ek olarak son birkaç yıl içinde farklı çalışma modelleri tasarlanarak ilgili konuyu ele alan az sayıda çalışma fark edilmiştir (Alazie, Devi ve Ebaby, 2020; Anthonysamy, Koo, ve Hew, 2020; Öteleş, 2020; Potyrala ve Tomczyk, 2021). Spor Bilimleri Fakültelerinden mezun olmuş ya da öğrenimlerine devam eden bireylerin spor aktiviteleri, egzersiz ve fiziksel aktiviteler ile olan ilişkileri göz önüne alındığında bireylerin ve kitlelerin bedensel ve ruhsal sağlıklarını etkileyebilecekleri düşünülmektedir. Bu bakış açısıyla bu fakültelerden mezun olan ve öğrenimlerini sürdüren bireylerden yaşam boyu öğrenme becerileri taşıması ve bu becerileri öğretim faaliyetlerinde kullanması, geliştirmesi ve güncellemesi beklenmektedir (Saylam, Çamlıyer, Asma ve Kalkan, 2019). Öte taraftan bireylerin yaşam boyu öğrenme eğiliminin modern çağda her alanda güncel bilgiye erişim aracı olarak kabul edilen dijital okuryazarlığı etkileyebileceği ön görüşü ortaya çıkmaktadır.

### **Araştırmanın Amacı**

Bu bilgiler ışığında Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenimini sürdüren bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimiyle dijital okuryazarlık düzeylerini bazı değişkenler bakımından incelemenin ve yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlığı yordama etkisini yapısal eşitlik modelinden faydalanılarak açıklamanın önemli olduğu ön görülmektedir.

## **YÖNTEM**

### **Araştırmanın Modeli**

Araştırmada ilişkisel tarama modelinden faydalanılmıştır. İlişkisel tarama modeli, iki ya da daha çok değişkene ilişkin bir yakınlığı ortaya koymak ve olası ilişkinin neden ve sonuçları hakkında ipuçları toplayabilmek amacıyla kullanılan bir modeldir (Karasar, 2017). İlgili literatür incelemesi akabinde çalışmanın modeli var olan değişkenler esas alınarak belirlenmiştir. Oluşturulan modeli test etme gereğiyle yapısal eşitlik modeli analizinden faydalanılmıştır. Yapısal eşitlik modeli, regresyon analizi ve faktör analizinin bir bileşimi olarak gözlenmeyen ve gözlenen değişkenler ile ifade edilmeye çalışılan teorik bir yapı olarak ifade edilmektedir (Byrne, 2013).

### **Hipotezler**

Çalışmanın amacı kapsamında oluşturulan hipotezler aşağıda sunulmuştur;

H<sub>1a</sub>: Dijital okuryazarlık düzeyi cinsiyete göre anlamlı farklılık oluşturmaktadır.

H<sub>1b</sub>: Yaşam boyu öğrenme eğilimi cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir.

H<sub>2a</sub>: Dijital okuryazarlık düzeyi spor yapma durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H<sub>2b</sub>: Yaşam boyu öğrenme eğilimi spor yapma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturmaktadır.

H<sub>3a</sub>: Dijital okuryazarlık düzeyi günlük internet kullanımına göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H<sub>3b</sub>: Yaşam boyu öğrenme eğilimi günlük internet kullanımına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir.

H<sub>4</sub>: Yaşam boyu öğrenme eğilimi dijital okuryazarlık düzeyinde anlamlı düzeyde etkisi bulunmaktadır.

## Çalışma Grubu

Çalışma grubu Ankara ilinde lisans düzeyinde spor bilimleri alanında eğitim veren bir yükseköğretim kurumunda öğrenimlerini sürdüren erişilebilir örnekleme yöntemiyle seçilen 108'i kadın 87'si erkek 195 katılımcıdan bir araya gelmektedir. Çalışma grubuna dâhil olacak katılımcıların sayısı belirlenirken çalışmada kullanılacak ölçme araçlarındaki madde sayısının on ila on beş katı olacak şekilde bir belirleme dikkate alınmıştır (Pett, Lackey ve Sullivan, 2003). Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre dağılımına bakıldığında kadınların oranı %55,4, erkeklerin oranı %44,6'dır Spor yapma durumuna göre dağılım incelendiğinde, sedanter katılımcıların oranı %47,7, sporcuların oranı %52,3'tür. Günlük internet kullanım düzeyi incelendiğinde, 1 saatten az kullananların oranı %24,6, 1-3 saat kullananların oranı %55,4, 3 saatten az kullananların oranı %20'dir.

Tablo 1. Demografik Bilgilerin Dağılımı

Değişkenler	n	Yüzde (%)
<b>Cinsiyet</b>		
Kadın	108	55,4
Erkek	87	44,6
Toplam	195	100,0
<b>Spor Yapma Durumu</b>		
Sedanter	93	47,7
Sporcu	102	52,3
Toplam	195	100,0
<b>Günlük İnternet Kullanımı</b>		
< 1 saat	48	24,6
1-3 saat	108	55,4
> 3 saat	39	20,0
Toplam	195	100,0

## Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri cinsiyet, sporcu/sedanter olma durumu, günlük internet kullanım durumu bilgilerini içeren demografik bilgi formuna ek Yaşam Boyu Öğrenme Eğilim Ölçeği (YBÖEÖ) ile Dijital Okuryazarlık Ölçeği (DOÖ) ölçme araçları kullanılarak elde edilmiştir.

## Yaşam Boyu Öğrenme Eğilim Ölçeği (YBÖEÖ)

Gür Erdoğan ve Arsal (2015) tarafından geliştirilen ölçek bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirlemek amacıyla oluşturulan bir ölçme aracıdır. Yaşam boyu öğrenme eğilim ölçeği, öğrenmeye isteklilik ve gelişime açıklık olarak iki alt boyuttan bir araya gelen toplamda 17 maddeyi içermektedir. Ölçek 5'li likert yapıda “kesinlikle katılmıyorum”, “katılmıyorum”, “kararsızım”, “katılıyorum”, “kesinlikle katılıyorum” biçiminde derecelenmektedir. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .86 ve ölçeğin kararlılığı ile ilgili yapılan test tekrar test güvenilirlik katsayısı .76 olarak hesaplanmıştır.

## Dijital Okuryazarlık Ölçeği (DOÖ)

Ng (2012) tarafından bir yükseköğretim kurumunda yaşları 18 ila 30 arasında değişen öğretmen adaylarına uygulanarak geliştirilen ölçek, Üstündağ, Güneş ve Bahçivan (2017) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Bireylerin dijital okuryazarlık yeterliliklerinin belirlenmesinde bir ölçme aracı olarak kullanılması amacıyla oluşturulmuştur. Tek boyuttan oluşan dijital okuryazarlık ölçeği 10 maddeden bir araya gelmektedir. Türkçe uyarlaması yapılan ölçek 5'li likert yapıda “kesinlikle katılmıyorum”, “katılmıyorum”, “kararsızım”, “katılıyorum”, “kesinlikle katılıyorum” biçiminde derecelenmektedir. Ölçekten elde edilen puanlar arttıkça dijital okuryazarlık düzeyi de artış göstermektedir. DOÖ'nün Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .86 olarak kaydedilmiştir.

## Verilerin Analizi

Araştırmaya katılan katılımcılara ilişkin demografik bilgilerin dağılımı frekans analizi gerçekleştirilerek değerlendirilmiştir. Her bir katılımcı için hesaplanan ölçek skorlarının normal dağılıma uygunluğu Kolmogrov Smirnov testiyle incelenmiş, skorların normal dağılım gösterdiği ortaya çıkmıştır. Ölçeklere ilişkin tanımlayıcı istatistikler verilmiştir. Ölçekler ve alt boyutların cinsiyet, spor yapma durumuna göre anlamlı fark oluşturup oluşturmadığı bağımsız gruplarda t testi, günlük internet kullanım sıklığına göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturup oluşturmadığı için ise tek yönlü varyans analizinden faydalanılmıştır. Gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonrasında elde edilen anlamlı farkın hangi gruptan kaynaklandığının tespit edilmesi için TUKEY testinden faydalanılmıştır. Ölçek ve alt boyutlar arasındaki ilişkilerin tespitinde Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi yapılmıştır. Yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarının dijital okuryazarlık ölçeği üzerindeki etkisinin belirlenmesi amacıyla yapısal eşitlik modeli kurulmuş ve test edilmiştir. Analizler SPSS 20.0 ve AMOS 16.0 yazılımları kullanılarak %5 yanılma düzeyinde gerçekleştirilmiştir.

## Araştırma Etiği

Çalışmanın etik ilkelere uygunluğu, Gazi Üniversitesi Etik Komisyonunun sayı: E-77082166-604.01.02-248985 / 21.12.2021 tarih ve 20 sayılı kararınca onanmıştır.

## BULGULAR

Tablo 2. Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi ve Dijital Okuryazarlık Ölçekleri Tanımlayıcı İstatistikleri

Bağımsız değişkenler	N	Minimum	Maksimum	Ortalama	Std. Sapma
Dijital Okur Yazarlık	195	21	39	29,5	5,0
Öğrenmeye İsteklilik	195	22	38	29,7	4,0
Gelişime Açıklık	195	12	21	16,7	2,5

Yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği ile dijital okuryazarlık ölçeklerine ilişkin tanımlayıcı istatistikler tabloda verilmiştir. Dijital okuryazarlık ölçeği en düşük değeri 21, en yüksek değeri 39 olup ortalaması 29,5, standart sapması 5'tir. Yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarından öğrenmeye isteklilik alt boyutunun en düşük düzeyi 22, en yüksek düzeyi 38 olup ortalaması 29,7, standart sapması 4'tür. Gelişime açıklık alt boyutu için ise en düşük 12, en yüksek 21 olup, ortalaması 16,7, standart sapması 2,5'tir.

Tablo 3. Dijital Okuryazarlık ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Cinsiyet Değişkenine Göre İncelenmesi Amacıyla Yapılan t-Testi Sonuçları

Değişkenler	N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
<b>Dijital Okuryazarlık</b>					
Kadın	108	27,89	5,24		
Erkek	87	31,52	3,87	-3,108	0,003*
<b>Öğrenmeye İsteklilik</b>					
Kadın	108	29,28	3,30		
Erkek	87	30,17	4,75	-0,894	0,375
<b>Gelişime Açıklık</b>					
Kadın	108	16,39	2,73		
Erkek	87	17,10	2,14	-1,152	0,254

\*p<0,05

Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin demografik bilgilere ilişkin ortalamaları ve bu ortalamalara ilişkin anlamlı farkın oluşup oluşmadığı bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizinden faydalanılmıştır. Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin cinsiyete göre değişimi incelendiğinde; dijital okuryazarlık ölçeğinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği ortaya çıkarken (p<0,05), yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturmadığı bulgulanmıştır. Erkeklerin dijital okuryazarlık düzeyi kadınlardan anlamlı derecede daha yüksektir.

Tablo 4. Dijital Okuryazarlık ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Spor Yapma Durumuna Göre İncelenmesi Amacıyla Yapılan t Testi Sonuçları

Değişkenler	N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
<b>Dijital Okuryazarlık</b>					
Sedanter	93	29,0	6,5	-0,732	0,467
Sporcu	102	29,9	3,1		
<b>Öğrenmeye İsteklilik</b>					
Sedanter	93	30,3	2,7	1,183	0,241
Sporcu	102	29,1	4,9		
<b>Gelişime Açıklık</b>					
Sedanter	93	16,7	2,5	0,105	0,917
Sporcu	102	16,7	2,5		

Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin spor yapma durumuna göre değişimi incelendiğinde; ölçeklerin spor yapma durumuna göre anlamlı farklılık oluşturmadığı ortaya çıkmıştır ( $p>0,05$ ). Bir başka ifadeyle, spor yapanların ve yapmayanların dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin aynı düzeyde olduğu ifade edilebilir.

Tablo 5. Dijital Okuryazarlık ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Günlük İnternet Kullanım Sürelerine Göre İncelenmesi Amacıyla Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

Günlük İnternet Kullanım Süresi	N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
<b>Dijital Okuryazarlık</b>					
< 1 saat	48	24,81	2,88	12,932	0,000*
1-3 saat	108	31,00	5,16		
> 3 saat	39	31,15	2,34		
Toplam	195	29,51	4,98		
<b>Öğrenmeye İsteklilik</b>					
< 1 saat	48	29,75	2,79	1,853	0,165
1-3 saat	108	30,31	4,15		
> 3 saat	39	27,85	4,56		
Toplam	195	29,68	4,00		
<b>Gelişime Açıklık</b>					
< 1 saat	48	16,88	2,58	1,617	0,207
1-3 saat	108	16,28	2,49		
> 3 saat	39	17,69	2,25		
Toplam	195	16,71	2,49		

\* $p<0,05$

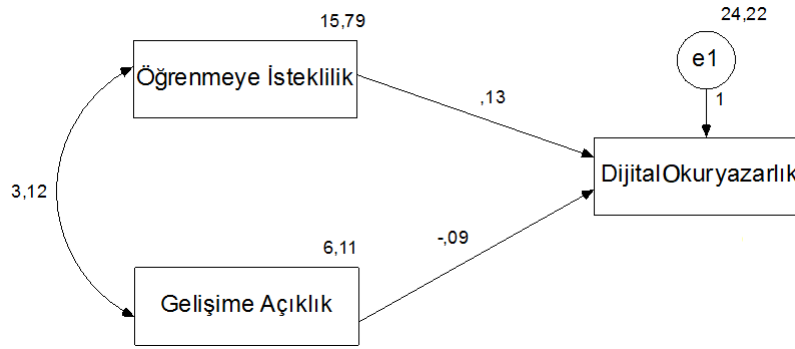
Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin günlük internet kullanım süresine göre değişimi incelendiğinde; dijital okuryazarlık düzeyinin internet kullanım süresine göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturduğu ortaya çıkarken ( $p<0,05$ ), yaşam boyu öğrenme ölçeğinin günlük internet kullanım süresine göre anlamlı farklılık oluşturmadığı ortaya çıkmaktadır. Anlamlı farklılık oluşturan dijital okuryazarlık ölçeği için farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilen TUKEY testi sonuçları incelendiğinde; günlük 3 saatten fazla internet kullananların dijital okuryazarlık düzeyi interneti günde 1 saatten az ve 1-3 saat kullananlardan anlamlı derecede yüksektir.

Tablo 6. Dijital Okuryazarlık ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Cinsiyet Değişkenine Göre İncelenmesi Amacıyla Yapılan T Testi Sonuçları

Değişkenler	Dijital Okuryazarlık	Öğrenmeye İsteklilik	Gelişime Açıklık
<b>Dijital Okuryazarlık</b>			
r		,089	-,014
p	1	,481	,910
<b>Öğrenmeye İsteklilik</b>			
r	,089		,318**
p	,481	1	,010
<b>Gelişime Açıklık</b>			
r	-,014	,318**	
p	,910	,010	1

Yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık üzerindeki etkisinin belirlenmesi için öncelikle ölçekler arasındaki ilişkiler Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi yapılarak incelenmiştir. Pearson momentler çarpımı korelasyon analizinden elde edilen veriler incelendiğinde, dijital okur yazarlık ve yaşam

boyu öğrenme eğilimi ölçeği arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ( $p>0,05$ ). Yaşam boyu öğrenme eğilim ölçeğinin dijital okuryazarlık üzerindeki etkisinin belirlenmesi amacıyla yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarının bağımsız değişken, dijital okuryazarlık ölçeğinin ise bağımlı değişken olarak ele alındığı yapısal eşitlik modeli kurulmuş ve test edilmiştir.



Şekil 1. Yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık üzerindeki etkisi için yapılan yapısal eşitlik modeli yol katsayıları

Şekil 1'de test edilen modelin uyum iyiliği katsayıları incelendiğinde; ( $\chi^2/sd= 2,87$  RMSEA= .071, PGFI= .92, PNFI= .83, GFI= .96, AGFI= .91, CFI= .91) modelin iyi uyum gösterdiği görülmüştür. Şekilde model testi sonucu elde edilen yol katsayıları görülmektedir. Modele ilişkin diğer parametreler ise tabloda mevcuttur.

Tablo 7. Yaşam Boyu Öğrenme Eğiliminin Dijital Okuryazarlık Üzerindeki Etkisi İçin Yapılan Yapısal Eşitlik Modeli Testi Sonuçları

Model		Standart Olmayan Katsayılar		Standartlaştırılmış Katsayılar		
		B	Std. Hata	Beta	t	p
Dijital Okuryazarlık	Sabit	27,247	5,526		4,931	0,000
F=0,311; p=0,734	Öğrenmeye İsteklilik	0,129	0,166	0,104	0,780	0,438
R <sup>2</sup> =0,010	Gelişime Açıklık	-0,095	0,267	-0,047	-0,355	0,724

Buna göre kurulan model anlamlı olmayıp, yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutları olan öğrenmeye isteklilik ve gelişime açıklık alt boyutlarının katılımcıların dijital okuryazarlık durumu üzerinde anlamlı düzeyde etkisinin olmadığı ortaya çıkmıştır ( $F=0,311$ ;  $p=0,734>0,05$ ;  $R^2=0,010$ ).

## TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmada Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenimini sürdüren sporcu ve sedanter bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimi ile dijital okuryazarlık düzeylerini cinsiyet, spor yapma durumu ve internet kullanımı değişkenleri bakımından inceleyerek, yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık düzeyine etkisinin yapısal eşitlik modeli analizi ile incelenmesi amaçlanmıştır.

Yaşam boyu öğrenme eğilimi ve dijital okuryazarlık ölçekleri tanımlayıcı istatistiklerine ilişkin ortalamalara bakıldığında dijital okuryazarlık ölçeği en düşük değeri 21, en yüksek değeri 39 olup ortalaması 29,5 olarak hesaplanmıştır. Yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarından öğrenmeye isteklilik alt boyutunun en düşük düzeyi 22, en yüksek düzeyi 38 olup ortalaması 29,7 ve Gelişime açıklık alt boyutu için ise en düşük 12, en yüksek 21 olup, ortalaması 16,7 olarak hesaplanmıştır. Bu durumda katılımcıların ilgili ölçeklerden aldıkları puanlar değerlendirildiğinde; dijital okuryazarlığın orta düzeyde, yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarından öğrenmeye istekliliğin orta düzeyde ve gelişime açıklık alt boyutunun ise orta düzeyin altında değere sahip olduğu anlaşılmaktadır. Karaduman ve Tarhan (2017) yükseköğretime devam eden öğrencilerle yürüttüğü çalışmada yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek seviyede olduğunu saptamıştır. Benzer bir biçimde, Kuzu, Demir ve Canpolat (2015) eğitim fakültesinde öğrenimini sürdüren öğrencilerin yaşam boyu öğrenme kavramına yönelik algılarının yüksek seviyede olduğunu bulgulamıştır. (Öteleş, 2020; Üstündağ vd., 2017; Özerbaş ve Kuralbayeva, 2018; Tunca, Şahin ve Aydın, 2015) yürüttüğü

çalışmalarda ise bireylerin dijital okuryazarlık becerilerinin orta düzeyde saptandığı ifade edilebilir. Bu bağlamda katılımcıların dijital okuryazarlık düzeyi bulguları literatür ile bağdaşmaktadır. Çalışmaya katılan bireylerin yeni bilgileri öğrenmeye ve dijital okuryazarlığa kısmen eğilimli oldukları düşünülebilir.

Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin cinsiyete göre değişimi incelendiğinde; dijital okuryazarlık ölçeğinin cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturduğu ortaya çıkarken ( $p<0,05$ ), yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturmadığı saptanmıştır. Bu doğrultuda erkeklerin dijital okuryazarlık düzeyinin kadınlardan anlamlı derecede daha yüksek saptandığı ifade edilebilir. Bu bulguyu açıklarken ilgili literatür değerlendirildiğinde, Sivrikaya (2020) spor bilimleri fakültesi öğrencileriyle yürüttüğü çalışmada erkek öğrencilerin dijital okuryazarlık ölçeği ve alt boyutları ortalamalarının kadınlardan anlamlı düzeyde yüksek olduğunu saptamıştır. Yontar (2019) üniversitelerin eğitim fakültelerinde öğrenimlerini sürdüren öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeylerini incelediği araştırmada erkek katılımcıların ortalama puanlarının kadın katılımcılardan yüksek olduğunu bulgulanmıştır. Yine literatür incelendiğinde (Alakpodia, 2014; Albirini, 2006; Calvani, Fini, Ranieri ve Picci, 2012; Çetin, 2016; Göldağ ve Kanat, 2018; Gui ve Argentin, 2011; Güngör ve Kurtipek, 2020; Korkmaz ve Mahiroğlu, 2009; Menzi, 2012; Nguyen ve Habók, 2021; Ocak ve Karakuş, 2019; Siddiq ve Scherer, 2019). Bu durum açıklanırken toplumsal yaşamda erkeklerin kadınlara oranla dijital araçları daha fazla süre ve sıklıkla kullanmaya yönelik tutum sergilemeleri, teknolojik araçlarla daha fazla etkileşimde bulunmaları ve bu araçları kullanmaya daha istekli olmaları ortaya çıkan farkın kaynağı olarak düşünülebilir. Literatürde farklı çalışma gruplarıyla yürütülen cinsiyet değişkeni ile dijital okuryazarlık arasında anlamlı farkın kadınların lehine bulgulanıldığı pek çok çalışma mevcuttur (Frailon, Ainley, Schulz, Friedman, ve Gebhardt, 2014; Hatlevik, Ottestad ve Thronsen, 2015; Kim, Kil ve Shin 2014; Milner vd., 2013). Yine literatürde cinsiyet değişkeni ile dijital okuryazarlık arasında anlamlı farkın ortaya çıkmadığı çalışmalar da mevcuttur (Anık ve Bektaş, 2016; Kara, 2021; Danner ve Pessu, 2013; Hargittai ve Shafer, 2006; Sarıkaya, 2019). Diğer taraftan yaşam boyu öğrenme eğilimi ile cinsiyet değişkenine ilişkin literatür incelendiğinde anlamlı farkın ortaya çıkmadığı pek çok çalışma mevcuttur (Duymuş ve Sulak, 2018; Güzel, 2017; Kangalıl ve Özgül 2018; Saylam vd., 2019; Yaman ve Yazar, 2015).

Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin spor yapma durumuna göre değişimi incelendiğinde; ölçeklerin spor yapma durumu değişkenine göre anlamlı fark yaratmadığı ortaya çıkmıştır ( $p>0,05$ ). Bir başka anlatımla, spor yapanların ve sedanter bireylerin dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilim düzeyleri aynı seviyede olduğu söylenebilir. İlgili literatür incelendiğinde bu bulguya paralel olarak Mühlhim (2018) spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğiliminin spor yapma durumuna göre anlamlı fark oluşturmadığını saptamıştır.

Dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeklerinin günlük internet kullanım süresine göre değişimi incelendiğinde; dijital okuryazarlık düzeyinin internet kullanım süresine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği ortaya çıkarken ( $p<0,05$ ), yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin günlük internet kullanım süresine göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturmadığı bulgulanmıştır. Günlük 3 saatten fazla internet kullanan katılımcıların dijital okuryazarlık düzeyi interneti günlük 1 saatten az ve 1-3 saat kullananlardan anlamlı derecede yüksektir. İlgili literatür dijital okuryazarlık ve internet kullanımı arasında anlamlı farkın ortaya çıktığını ifade etmekte ve bu çalışmanın bulgularını desteklemektedir. Özgür (2016) yürüttüğü çalışmada öğretmen adaylarının günlük internet kullanımına bağlı dijital okuryazarlık düzeyinin arttığını ortaya koymuştur. Yine Çetin (2016) dijital okuryazarlık ve internet kullanım sıklığı arasında pozitif yönlü bir korelasyon olduğunu saptamıştır. Diğer taraftan literatür incelendiğinde Aksoy, Karabağ ve Aksoy (2021) yapmış olduğu çalışmada dijital okuryazarlık ve internet kullanım süresine ilişkin bulguları değerlendirildiğinde interneti az ya da fazla kullanan öğretmenlerin birbirine yakın ortalama puanlara sahip olduğunu belirtmiştir. Boyacı (2019) çalışmasında internet kullanım sıklığı ve dijital okuryazarlığa ilişkin anlamlı bir ilişkinin olmadığını saptarken, yaşam boyu öğrenme eğiliminin internet kullanım sıklığından etkilendiğini bir başka ifadeyle interneti günde beş saati aşkın kullanan öğretmen adaylarının yaşam boyu



öğrenme eğilim ortalamalarının interneti günde altmış dakikadan az kullananlardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur.

Konu ile ilgili literatür değerlendirildiğinde, dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimiyle ilgili çoğunlukla farklı fakülte ve bölümlerde öğrenim gören üniversite öğrencisi, öğretmen adayı, branş öğretmeni ve adölesanların çalışma grubunu oluşturduğu araştırmaların mevcut olduğu (Anthonysamy, Koo ve Hew, 2020; Boyacı, 2019; Franco ve de Deus Lopes, 2009; Öteleş, 2020; Potyrala ve Tomczyk, 2021; Ulukaya, 2020) fakat Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık düzeyine etkisini bir başka ifadeyle, dijital okuryazarlık düzeyini açıklamada yaşam boyu öğrenme eğiliminin yordayıcı olarak ele alındığı bir araştırmaya rastlanmamıştır. Yaşam boyu öğrenme eğiliminin dijital okuryazarlık üzerinde oluşturduğu etkinin belirlenmesi amacıyla yapılan Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi verileri dikkate alındığında dijital okuryazarlık ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği arasındaki ilişkinin istatistiksel bakımdan anlamlı fark oluşturmadığı bulgulanmıştır ( $p>0,05$ ). Çalışmada ölçülen modelin sonuçları değerlendirildiğinde, yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği alt boyutlarının dijital okuryazarlık üzerinde anlamlı düzeyde etkisinin olmadığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla dijital okuryazarlık düzeyini açıklamada boyu öğrenme eğiliminin yordayıcı bir özellik oluşturmadığı sonucuna varılmıştır. Çalışma sonuçları oluşturulan hipotezlere göre değerlendirildiğinde, H1a “Dijital okuryazarlık düzeyi cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermektedir” ve H3a” Dijital okuryazarlık düzeyi günlük internet kullanımına göre anlamlı farklılık göstermektedir” hipotezleri kabul edilmiş olup diğer hipotezler reddedilmiştir. Dijital okuryazarlığa ya da dijital dünyaya duyulan merak ve ilginin bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimine etkisi açıklanmaya çalışılırken farklı çalışma gruplarında çeşitli değişkenler ele alınarak çalışmalar yürütülmesi önerilmektedir.

## KAYNAKLAR

- Aksoy, N. C., Karabay, E. ve Aksoy, E. (2021). Sınıf öğretmenlerinin dijital okuryazarlık düzeylerinin incelenmesi. *Selçuk İletişim*, 14(2), 859-894.
- Akkoyunlu, B. (2008, Mayıs). Bilgi okuryazarlığı ve yaşam boyu öğrenme. *International Educational Technology Conference*, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Alakpodia, O. N. (2014). Gender differences in computer use skill among students of school of health technology, Ufuoma, Delta State. *International Journal of Digital Library Services*, 4(4), 1-11.
- Alazie, G., Devi, R. ve Ebaby, S. (2020). Explore the impact of digital literacy for lifelong learning. *International Research Journal of Multidisciplinary Studies*, 5(8), 1-7.
- Albirini, A. (2016). *Modern Arabic sociolinguistics: Diglossia, variation, codeswitching, attitudes and identity*. New York: Routledge.
- Anthonysamy, L., Koo, A. C. ve Hew, S. H. (2020). Self-regulated learning strategies in higher education: Fostering digital literacy for sustainable lifelong learning. *Education and Information Technologies*, 25, 2393-2414.
- Arık, K. ve Bektaş, M. (2016). Level of public education center students' digital literacy: an example of Duzce. *ICLEL Conferences*, Letonya.
- Borthwick, A. C. ve Hansen, R. (2017). Digital literacy in teacher education: Are teacher educators competent?. *Journal of Digital Learning in Teacher Education*, 33(2), 46-48.
- Boyacı, Z. (2019). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile dijital okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişki: Düzce Üniversitesi örneği. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Brown, C. (2020). Introduction to Digital Literacy. Michelle Schwartz (Ed.), *Digital Citizenship Toolkit* içinde (s. 5-21). Toronto: Pressbooks.
- Byrne, B. M. (2013). *Structural equation modeling with Mplus: Basic concepts, applications, and programming*. New York: Routledge.
- Calvani, A., Fini, A., Ranieri, M. ve Picci, P. (2012). Are young generations in secondary school digitally competent? A study on Italian teenagers. *Computers & Education*, 58(2), 797-807.
- Çam, E. ve Kiyici, M. (2017). Perceptions of Prospective Teachers on Digital Literacy. *Malaysian Online Journal of Educational Technology*, 5(4), 29-44.
- Çetin, O. (2016). Pedagojik formasyon programı ile lisans eğitimi fen bilimleri öğretmen adaylarının sayısal okuryazarlık düzeylerinin incelenmesi. *Journal of Education Faculty*, 18(2), 658-685.

- Danner, R. B., & Pessu, C. O. (2013). A survey of ICT competencies among students in teacher preparation programmes at the University of Benin, Benin City, Nigeria. *Journal of Information Technology Education: Research*, 12(1), 33-49.
- Dedebali, N. C. (2020). Analysis of digital literacy and metaphoric perceptions of teacher candidate. *International Journal of Educational Methodology*, 6(1), 135-145.
- Deye, S. (2015). Promoting digital literacy among students and educators. *National Conference of State Legislatures*, Washington, DC. Erişim adresi: [http://www.ncsl.org/Portals/1/Documents/educ/digLiteracy\\_final.pdf](http://www.ncsl.org/Portals/1/Documents/educ/digLiteracy_final.pdf)
- Duymuş, Y. ve Sulak, S. (2018). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri üzerinde lisans eğitimi, cinsiyet ve bölümün etkisi. *Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 3(2), 58-74.
- Ersoy, A. ve Yılmaz, B. (2010). Yaşam boyu öğrenme ve halk kütüphaneleri: kuramsal bir yaklaşım. A. Aydın ve K. Ateş (Ed), *Bilgi Okuryazarlığı'ndan Yaşam Boyu Öğrenme'ye* içinde (s. 48-73). İstanbul: İdeal Kültür Yayıncılık.
- Falloon, G. (2020). From digital literacy to digital competence: the teacher digital competency (TDC) framework. *Educational Technology Research and Development*, 68(5), 2449-2472.
- Frailon, J., Ainley, J., Schulz, W., Friedman, T. ve Gebhardt, E. 2014. Preparing for Life in a Digital Age. *The IEA International Computer and Information Literacy Study International Report*. Amsterdam: IEA.
- Franco, J. F. ve de Deus Lopes, R. (2009, Aralık). Three-dimensional digital environments and computer graphics influencing K-12 individuals' digital literacy development and interdisciplinary lifelong learning. *ACM Siggraph Asia 2009 Educators Program*, Yokohama, Japonya.
- Göldağ, B. ve Kanat, S. (2018). Güzel sanatlar eğitimi alan öğrencilerin dijital okuryazarlık durumları. *International Journal of Social Science*, 70, 77-92.
- Gui, M. ve Argentin, G. (2011). Digital skills of internet natives: Different forms of digital literacy in a random sample of northern Italian high school students. *New media & society*, 13(6), 963-980.
- Güngör, N., & Kurtipek, S. (2020). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyinin dijital okuryazarlığa etkisinin yapısal eşitlik modeli ile incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 17(2), 756-767.
- Gür Erdoğan, D. ve Arsal, Z. (2016). Yaşam boyu öğrenme eğilim ölçeği (YBÖEÖ)'nin geliştirilmesi. *Sakarya University Journal of Education*, 6(1), 114-122.
- Güzel, H. (2017). Lifelong learning tendency investigations of prospective teachers. *The Journal of International Education Science*, 10, 312-325.
- Hague, C. ve Payton, S. (2010). *Digital literacy across the curriculum*. Bristol: Futurelab.
- Hargittai, E. ve Shafer, S. (2006). Differences in actual and perceived online skills: The role of gender. *Social Science Quarterly*, 87(2), 432-448.
- Hatlevik, O. E., Ottestad, G., & Throndsen, I. (2015). Predictors of digital competence in 7th grade: a multilevel analysis. *Journal of Computer Assisted Learning*, 31(3), 220-231.
- Mülhim, M. A. (2018). *Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi: Bartın Üniversitesi örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
- Kane, S. (2017). *Literacy & Learning: In the content areas*. New York: Routledge.
- Kara, S. (2021). *Öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeyleri ile web ortamında bilgi arama ve yorumlama stratejileri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Doktora Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Karaduman, A. ve Tarhan, S. (2017). Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile özyeterlik algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(1), 355-375.
- Karaman, M. K. ve Karataş, A. (2009). Media literacy levels of the candidate teachers. *Elementary Education Online*, 8(3), 798-808.
- Karasar, N. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar ilkeler teknikler*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kangalgil, M. ve Özgül, F. (2018). Investigation of physical education and sports training students in lifelong learning trends. *Journal of Global Sport and Education Research*, 1(1), 64-72.
- Kim, H. S., Kil, H. J. ve Shin, A. (2014). An analysis of variables affecting the ICT literacy level of Korean elementary school students. *Computers & Education*, 77, 29-38.
- Korkmaz, Ö. ve Mahiroğlu, A. (2009). Üniversiteyi yeni kazanmış öğrencilerin bilgisayar okuryazarlık düzeyleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(3), 983-1000.

- Kuzu, S., Demir, S. ve Canpolat, M. (2015). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 11(4), 1089-1105.
- Laal, M. ve Salamati, P. (2012). Lifelong learning; why do we need it?. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 31, 399-403.
- Love, D. (2011). Lifelong learning: Characteristics, skills, and activities for a business college curriculum. *Journal of Education for Business*, 86(3), 155-162.
- Menzi, N. (2012). *Gagne'nin öğretim durumları modeline göre hazırlanan internet temelli öğretim uygulamasının ilköğretim bilişim teknolojileri dersinde öğrencilerin akademik başarılarına ve kalıcılığa etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Millî Eğitim Bakanlığı (2007). *Mesleki eğitim ve öğretim sisteminin güçlendirilmesi projesi (MEGEP)*. Halkla İlişkiler ve Organizasyon Hizmetleri-Diyet. Ankara: Millî Eğitim Basımevi.
- Milner, H. R. (2013). Analyzing poverty, learning, and teaching through a critical race theory lens. *Review of Research in Education*, 37(1), 1-53.
- Ng, W. (2012). Can we teach digital natives digital literacy? *Computers & Education*, 59(3), 1065-1078.
- Nguyen, L. A. T. ve Habók, A. (2021). Digital Literacy of EFL Students: An Empirical Study in Vietnamese Universities. *International Journal of Libraries and Information Services*, 1-14.
- Ocak, G. ve Karakuş, G. (2019). Öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık öz-yeterlilik becerilerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), 129-147.
- Özerbaş, M. A. ve Kuralbayeva, A. (2018). Türkiye ve Kazakistan öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeylerinin değerlendirilmesi. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 16-25.
- Öteleş, Ü. U. (2020). A study on the examination of the relationship between lifelong learning tendency and digital literacy level. *Online Submission*, 7(8), 57-73.
- Pett, M. A., Lackey, N. R. ve Sullivan, J. J. (2003). *Making sense of factor analysis: The use of factor analysis for instrument development in health care research*. California: Sage.
- Potyrala, K. ve Tomczyk, Ł. (2021). Teachers in the lifelong learning process: examples of digital literacy. *Journal of Education for Teaching*, 47(2), 255-273.
- Sarıkaya, B. (2019). Türkçe öğretmeni adaylarının dijital okuryazarlık durumlarının çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Journal of International Social Research*, 12(62), 1098-1107.
- Saylam, D. K., Çamlıyer, H., Asma, M. ve Kalkan, N. (2019). Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 176-187.
- Siddiq, F. ve Scherer, R. (2019). Is there a gender gap? A meta-analysis of the gender differences in students' ICT literacy. *Educational research review*, 27, 205-217.
- Sivrikaya, M. H. (2020). An analysis on digital literacy level of faculty of sports science students. *Asian Journal of Education and Training*, 6(2), 117-121.
- Tunca, N., Şahin, S. A. ve Aydın, Ö. (2015). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(2), 432-446.
- Üstündağ, M. T., Güneş, E. ve Bahçivan, E. (2017). Turkish adaptation of digital literacy scale and investigating pre-service science teachers' digital literacy. *Journal of Education and Future*, 12, 19-29.
- Watt, D. (2019). Video production in elementary teacher education as a critical digital literacy practice. *Media and Communication*, 7(2), 82-99.
- Yaman, F. ve Yazar, T. (2015). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi (Diyarbakır ili örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(4), 1553-1566.
- Yontar, A. (2019). Öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeyleri. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 815-824.